

*Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket
és áldott új esztendőt kívánunk
valamennyi olvasónknak!*

Családba született

3. oldal

Így készülünk a karácsonyra

5. oldal

Karácsonyi vásár

8. - 9. oldal

**A MAGYAR
KOLPING SZÖVETSÉG
LAPJA**

II. évf. 6. szám
Megjelenik kéthavonta.

**Szerkeszti a
szerkesztőbizottság.**

A szerkesztőbizottság elnöke:

Lang György

a Magyar Kolping Szövetség
főtitkára

Felelős szerkesztő:

Czoborczy Bence

Szerkesztőség:

1035 Budapest III.

Vihar u. 8.

Telefon/fax:

188-73-94

*

Kiadja:

**Szent Maximilian Lap-
és Könyvkiadó**

3502 Miskolc 2, Pf. 232

Telefon/fax:

(46) 356-911

Felelős kiadó:

**Szent Maximilian Lap- és
Könyvkiadó vezetője**

*

Megrendelhető a kiadó címén:
3502 Miskolc 2, Pf. 232

Ára: 39 Ft.

CÍMLAPUNKON:

Adolf Kolping sírja
a kölni minorita templomban
a boldoggá avatást követően

Karácsony

(részlet)

Ady Endre verse

*Harang csendül
Ének zendül
Messze zsong a hálaének
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek*

*Minden ember szeretettel
Borul földre imádkozni
Az én kedves kis falumban
A Messiás
Boldogságot szokott hozni*

*A templomba
Hosszú sorba
Indulnak el ifjak, vének
Az én kedves kis falumba
Hálát adnak a
Magasság Istenének*

*Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent Kegyelme súgna, szállna
Az én kedves kis falumban
Minden szívből
Csak szeretet lakik máma*

Rundschau

Familie, Friede und Licht kennzeichnen die Schwerpunkte dieser Ausgabe:

Gottes Sohn kam durch die Menschwerdung vorerst in eine Familie. Das Erlösungswerk begann mit der Heiligung der Familie. Gott gebührt der erste Platz im Familienleben, damit es den Eltern gelingt ihre Kinder vor allem durch persönliches Beispiel richtig zu erziehen. Weihnachten ist ein Fest der Familie, auf das wir uns vorbereiten und freuen, wie es auch „Onkel Kolping“ im Kreise der Familie Mittweg erlebte.

Friede muß zuerst in unserem Inneren, dann in der engeren Gemeinschaft gefunden, bzw. geschaffen werden, um ihn in die weitere Gesellschaft ausstrahlen zu können. Gute Taten, wie weihnachtsbescherung von Flüchtlingen, Kindern aus Erziehungshelmen und aus Siebenbürgen oder auch älterer Menschen sind ein Weg zur Verbreitung dieses Friedens. Zeichen des Friedens sind auch die Begegnung der Senioren in Oberwesel, sowie der Friedensmarsch der Kolpingjugend in Pecs.

Gott ist Licht, und wer ihn verläßt gerät in Dunkelheit. Manchmal wird uns bang vor der Finsternis in dieser Welt. Die Furcht vor der Zukunft wird gemindert im vertrauten Kreis von Gleichgesinnten: Die Kolpingfamilien bieten den Einzelnen Halt und Gemeinschaft. Immer mehr Licht erhellen ihre Adventstreffen im ganzen Land, und führen hin zum Leuchten der Christnacht.

Georg Lang
Zentralsekretär

CSALÁDBA SZÜLETETT

Írta: dr. Bolberitz Pál, országos prézes

Karácsony az Isten Fia megtestesülésének ünnepe. Jézus Krisztus emberré lett. Nehogy panaszunk legyen Isten ellen: nem láttuk őt, nem ért meg bennünket. De hát miért jött Jézus? Azért, hogy megváltsa a világot. S mivel kezdte megváltói művét? A **családdal**, a család megszentelésével. Tudta ugyanis, hogy minden jó, de minden rossz is a családból származik. Azért élt harminc évig a családban, hogy megszentelje az emberiség gyökerét.

Karácsonykor a családok össze-egyezően ünnepelnek. Megpróbálják szeretni egymást. Ünnepe után aztán kezdődnek a szürke hétköznapok. Pedig a karácsonyi meghitt családi hangulatot prolongálni kellene. Mennyire más lenne akkor az emberek élete. Lehetséges-e ez? Igen, ha megszentelt családi életet élnek, ahol az **első hely az Istené**. Mert bizony a család nem éjjeli menedékhely, hanem szentély. A szentélyben pedig Istené az első hely. Mit jelent a gyakorlatban, hogy a családban Istené az első hely? Azt, hogy az ilyen családban imádkoznak és nem káromkodnak. Azt, hogy a templomé a hangsúly és nem a kocsmáé. Azt, hogy a gyermekek lelkében építik a hitet és nem rombolják. Nálunk négyévenként vannak választások. A családban viszont minden nap folyik a szavazás, s a szavazócédulán ez áll: Isten mellett vagy Isten ellen? Itt üres cédulát nem lehet bedobni az urnába, s nem lehet mondani: én nem vagyok sem Isten mellett, sem ellene, mert Jézus világosan megmondta: „Aki nincs velem, az ellenem van.”

Isten elgondolása szerint a **családban a második hely a gyermeké**. Itt kell szellemileg érett embereket nevelni, tehát foglalkozni kell a gyermekekkel, kérdésekre türelmesen válaszolni, és érdeklő-

désüket felkelteni. Tágítani kell a gyermek szellemi horizontját. A családban kell erkölcsileg szilárd embereket formálni, tehát ilyen alapelveket megtanulni: amit nem akarsz magadnak, te se tedd másnak, aki nem dolgozik az ne is egyék, továbbá: árbóc légy és ne szélkakas stb. És a családban kell kialakítani a szociális érzéket is. Tehát nem szabad engedni, hogy a gyermek zsarnok legyen, aki képtelen bármiről is lemondani. Vagy, hogy bálvány le-

gyen, aki előtt mindenki hódol. A gyermeket nem szabad kényeztetni, de dresszírozni sem. A család ugyanis a társadalom kicsinyített mása. Itt kell megtanulni, hogy egymásért élünk. Itt kell megtanulni egymást elviselnünk, egymásnak megbocsátanunk. Nem szabad elnézni a gyermek hibáit, de folyton dorgálni sem. Gondoljunk a bibliai Józsefre. Miért gyűlölték meg a testvérei? Mert apja, Jákob elkényeztette, kivételt tett vele, és engedte, hogy álomlátásaival dicsekedjék.

A keresztény családban a **harmadik hely a szülőké**. Mária és József Jézusért vannak. A Szentcsalád pedig Istenért. A nevelő atya,

József elfogadja Mária titkát. Mária pedig szívébe véli Jézus szavait: „Nem tudjátok, hogy mennyei Atyám dolgaiban kell lennem?” Aki szülői hivatást vállalt a családban, az lemondott saját életéről. Így s csak így „nyerheti” meg azt. Szülőnek lenni nemcsak „anyagi” gondoskodást jelent. A szülői hivatás a családban nem pusztán „szövelkezés” az önmegvalósításra. Szülőnek lenni nem azt jelenti, hogy „mással” neveltetem föl a gyermekemet, s én majd meglátogatom. A szülők csak akkor várhatnak tiszteletet gyermekeiktől, ha a gyermek megtapasztalja, hogy szülei valóban érte élnek, s igazi javát szolgálják. Ezt nemcsak folyvást hangoztatni kell, hanem tetteket kell felmutatni. Ha a gyermek és az asszony érzi, hogy a férfa azért lehet támaszkodni, mert ő a legerősebbre, Istenre támaszkodik, akkor majd az apának lesz tekintélye a családban. Ha a férj és a gyermekek megtapasztalják, hogy az édesanya önmagáról megelégedve Isten gondoskodó szeretetét „testesíti” meg számukra, akkor majd az édesanyját nemcsak szeretni, hanem tisztelni is tudják a család tagjai. A család isteni rendje tehát ez: első az Isten, második a gyermekek, harmadik a szülők. Ők „hordozzák” a gyermeket, míg Isten hordozza az egész családot. Akkor nem kell félnünk és féltelnünk egymást.

Teremtő Istenünk! Láttad, hogy midaz, amit alkottál jó, és valamennyi között legjobb a család. Ne engedd, hogy a mi kezünk között elromoljék. Mert áldás a munka, de ha elvon a családtól, akkor átok. Jó a szórakozás, de ha a gyermek rovására megy, akkor rossz. Adj, kérünk, szeretetet a szívünkbe és békét otthonunkba, ne csak karácsony este ...

Karácsonyi gondolatok

Írta: Antal János, fősztergomi főegyházmegyei prézes

Hagyományaink szerint Mennyből az angyal lejött hozzánk, hogy hírt adjon a Béke Fejedelmének születéséről, majd az angyalok kórusa énekelt. „Dicsőség mennyben az Istennek, békeség földön az embernek”.

A békéről oly sokat beszélnek világszerte, megjelennek a különböző felhívások: „Tégy a gyűlölet ellen”, „Ítéld el a rasszizmust, a faj és idegengyűlöletet!” stb. Öröndes dolgok ezek, hiszen a jóakarátú embereket akarják tette serkenteni. Egyet azonban elfelejt a legtöbb jó ügyre figyelmet felhívni akaró testvérünk: a békéért nem küzdeni kell, hanem annak megteremtésén szükséges munkálkodni. Ennek a feladatnak azonban fokozatai vannak:

1. békét teremteni magunkban. 2. békét teremteni a kisebb és nagyobb saját közösségeinkben; 3. és így a béke levegőjét árasztani a világban.

Mindez csak akkor sikerülhet, ha „Dicsőség” lesz az életünk Istennek! Ezt fogalmazza meg a II. Vatikáni Zsinat is! A földi béke az ember testvéri szeretetének gyümölcse, mása és eredménye Krisztus békéjének, amely az Atyaistenből árad ki. A testet öltött Fiú, a béke fejedelme, ugyanis kereszthalála által maga békített ki minden embert Istennel, és egy népben és egy testben állítva helyre valamennyiünk egységét, a saját testében ölte meg a gyűlöletet, feltámadásának dicsőségében pe-

dig a szeretet lelkét árasztotta szét az emberek szívében. Éppen ezért minden kereszténynek szól a sürgető felhívás, hogy szeretetben cselekedve az igazságot fogjanak össze minden békeszerető emberrel, és együtt esdjék ki és valósítsák meg a békét! (Gaudium et Spes)

Így Karácsony és Újév, a béke világnapja közelében szívből kérem: a Kolping-családokban is éljük meg a SZERETETET, valósítsuk meg a BÉKÉT és legyünk a BÉKE FEJEDelmének a követői a világban!

Karácsony örömeiben ilyen szellemen imádkozom értetek, és kívánom, hogy imám a tiétekkel is találkozzon az Atyánál a velünk imádkozó Jézus Krisztus által!

Alois Schröder

És lőn világosság...

Mostanában, hogy rövidülnek a nappalok és korán sötétedik, különösképpen vágyakozunk egy kis fény után. Amikor felgyújtjuk a villanyt, nem csak világosságot szeretnénk teremteni magunk körül. A Karácsony előtti hetekben a fény üzenet hordozójává is válik. A növekvő reményesség és öröm szimbóliumává lesz, mennél közelebb kerülünk a „fény” ünnepéhez, Urunk születésének napjához. Újra és újra meggyújtjuk a gyertyákat az adventi koszorún. A fény lassan bontakozik, és végül a szenteste fénygyűrűjének csendjében rövid időre megállapodunk.

A „fény” kifejezés magában foglalja életünk sikereinek, „fényes” pillanatainak boldog emlékét. A fény életet, örömet, boldogságot, reményt, tisztaságot jelent. Életünk magasztos ünnepi vonása tükröződik benne! Ezzel szemben a sötétség betegséget, szenvedést, kiszolgáltatottságot, bűnt, halált szimbolizál. A fény és a sötétség létünk két oldalát fejezi ki. Mintha ez az ellentétpár érzékeltetné mindazt a feszültséget, és válasz helyzeteket, amelyeket életünk során átélni és kiállni kényszerülünk. Kezdetről vetekszenek egymással a sötétség és a világosság. Hiszen a kezdeteknél sötétség uralkodott (káosz).

És akkor Isten mondotta: „Legyen világosság!” (Vö. Ter. 1.3)

Itt nemcsak valamiféle természeti jelenségről van szó. A hívő ember, miután megtapasztalta a sötétséget és a halál árnyékát, fény és élet után kiált. „Isten a világosság, és nincs benne sötétség.” (Vö. János 1.5) Aki elfordult Istentől, az sötétségbe jut. Amikor Júdás elhagyta Jézust az utolsó vacsoránál az „éjszakába” ment (János 13.30). Megtagadta a Világ Világosságát. Nem tűnt el a fény a világból, amikor Jézus a kereszten meghalt? „Sötétség ereszkedett az egész földre, és a Nap elborult.” (Vö. Lk. 23.44)

Érezzük-e manapság, hogy szétárad az Isten telenség, mert sokhelyütt kiálszik a hit fénye? Izaiás próféta panasza hallható ma is szükségét szenvedő milliók hangjában: „Ahová csak tekintünk a Földön, mindenütt félelemmel telt sötétség, a világosságot felhők takarják el.” (Iz. 5.30). És nem érezzük mi is azt a kilátástalanságot, amit a zsoldáros így fogalmaz meg: „Az én bizalmasom már csak a sötétség.” (Zsol. 88.19).

„Legyen világosság!” Ebben a kérésben érezhető az adventi vágyakozás, gyógyulás és megváltás, élet és fény, az Igaz Isten után!

Várunk az ő érkezésére egyedüllétünk éjszakájában, félelmeink és kétségeink közepette, vétkeink súlya alatt, elvesztve Jézus Krisztust, hogy közénk térjen a Mi Urunk és testvérünk.

Fordította: Lang Erik

Így készülünk a karácsonyra

A szeretet legtermészetesebb mozzanata az ajándékozás. Aki szeret, az mindig önmagából ad egy darabkát másoknak. Kolping-közösségeinkben a karácsonyvárás elsősorban ilyen önmagunkból adott ajándékozás lesz.

Ajándékot adni, örömet osztani készülünk, de tudjuk, hogy ugyanannyit gazdagodunk mi is ezzel.

Minden Kolping-családunkban, így többek között: Körmenden, Győrben, Pápán, Vaszaron, Veszprémben, Zircen, Várpalotán, Berhidán és Székesfehérváron összejönnek egy adventi napon, hogy karácsonyi misztériumjátékkal, vagy apró ajándékkal közösen is ünnepeljenek.

Ezeken kívül, Veszprémben a hajléktalanoknak készítenek ajándékot és tartanak ünnepi estét; Pápán „Karácsonyi bazárban” vásárolhatják meg a Kolping-tagok által készített ked-

vességeket. Berhidán nevelőotthonban élő, család nélkül nevelkedő gyermekeket látnak vendégül a kolpingosok.

Körmenden naponta jönnek össze a kolpingosok adventi koszorúkat készíteni, hogy olcsó áron, minél több családnál meggyulladjon az ünnepet váró gyertyafény.

Több közösségnél, például Vaszaron, Berhidán, Várpalotán több betlehemes csoport indul el és viszi a betlehemi örömet kórházi ágyakhoz, egyedül ünnepelőkhöz.

Várpalotán a sérült gyermekeknek készítenek ünnepi meglepetést a fiatalok. „Kegyelem” címmel jótékonyági irodalmi estet tartanak Bálint Péter színművész közreműködésével, és ennek bevételéből ajándékoznak betegeket, öregeket.

„Karácsony, - legyen az éhezőknek kenyér,
a szomjazóknak víz,
a csüggedőknek reménysugár,

a kételkedőknek hit,
az üldözötteknek menedék,
a betegeknek gyógyl.
Biztass is, ne félj, ember, nem
vagy egyedül!...”

A budapesti Kolping-házban karácsonyi vásárt tartottunk, ahol a Kolping-családok árusították saját készítésű portékájukat. A gyermekeket játszóházzal vártuk, este az adventi gyertyagyújtáskor a városmajori és vízivárosi kolpingos fiatalok adtak rövid műsort.

A dombóvári Szent László Kolping-család karácsonyi ünnepséget rendez a jugoszláv menekültek számára. Ezen mintegy száz személyt ajándékoznak meg, közösen a polgármesteri hivatallal és a Máltai Szeretetszolgálattal. Az ajándékok egy része pénzbeli juttatás, valamint élelmiszersomag. A műsorban közreműködik a Pécsi Kolping Gyermekkórus.

Október 17-én Bolyban beszélgettek a Kolping-házról. Várjuk a részletes beszámolót a Pécsi Egyházmegyei Szövetségtől.

November 6-án az országos és a körzeti Kolping szövetségek képviselőinek jelenlétében alakult meg a zalaegei Kolping-család. Nagyszerű terveik vannak az egyesületi élet kibontakoztatására, művelődési tevékenységük gazdasági megalapozására, és a szakmunkás ifjúság felkarolására.

November 27-től 29-éig Magyarországra látogattak az Osztrák Kolping Szövetség vezetői. A látogatáson szerzett tapasztalataik reméljük hozzájárulnak kapcsolataink bővüléséhez az osztrák kolpingosokkal.

Az Észak-Budai Kolping-család a békásmegyeri Boldog Özséb plébánia padlásterében új helyiséget épít ki saját céljaira. Így jelentősen bővülnek a közösség lehetőségei.

Esztergomban jó ütemben folyik a Kolping-nyomda építése. Ezúton is köszönjük a helyi önkormányzat hatóság támogatását. Így már az idei évben megkezdheti működését a nyomda.

A váci Kolping-házban januárban átadásra kerül a továbbképző központ. A helyi Kolping-család hiánypótló tanfolyamokat szervez a jól felszerelt tantermekben. Számítógépes és német nyelvtanfolyamok nyitva állnak az érdeklődők előtt, különösen a munkanélküliek segítségét célozták meg.

A dombóvári Szent László Kolping-család november 21-én Katalin bált tartott, amelyre dr. Korinek Lászlót, a Magyar Kolping Szövetség elnökét is meghívták. A Kolping-család decembertől megszervezi olcsóbb áron a tejkimérést a lakosság részére.

December 4-én Budapesten a Magyar Kolping Szövetség sajtótájékoztatót tart - első ízben - eddigi tevékenységéről. Reméljük, hogy így mozgalmunk életéről mind többen tájékozódhatnak.

December 4-én Székesfehérvárott a bazilikában a helyi kolpingosok szentmise keretében megemlékeztek Boldog Kolping Adolfról. Az egyház liturgikus rendjében december 4-én van Boldog Kolping Adolf ünnepe.

Budaörs - Göggingen

Budaörsi Kolping-családunk levelet kapott Göggingenből, melyben szeretettel meghívtak nyolc embert egy családi hétvégére. Miután megérkeztünk Augsburgba, első barátunk, Wolfgang göggingeni otthonukba kalauzolt. Meleg vendégszeretetükkel, őszinte közvetlenségükkel - no meg finom vacsorájukkal - hamar szívünkbe lopták magukat. Itt találkoztunk vezetőjünkkel, Harryval, valamint még néhány Kolping-taggal. Másnap délelőtt egy rövid buszos városnézésen vettünk részt Augsburgban, melyet egy budaörsi származású, régi, kedves ismerősünk, Susanne vezetett. Így jutottunk el az ottani Kolping-központba. Megismerhettük modern átképző termelket, nyelvi laboratóriumukat, csodálatos Irodákat és helyiségeiket. Délután a göggingeni Kolping-családdal együtt felkerekedtünk, és útnak indultunk az anntiriai Weissenbachba, egy gyönyörű alpoki faluba, mely mellett az ottani Kolpingnak van egy aranyos kis háza. A másnap a szabadban telt el. Délelőtt az erdőben sétálgattunk, délután pedig akadályversenyen vettünk részt. Az izgalmas vetélkedést finom vacsora zárta, mely után közös szerzeményű verset, éneket, és egy kis mókás jelenetet kellett előadnunk. Vasárnap reggel fájó szívvel mondtunk búcsút egymásnak, remélve, hogy hamarosan viszontlátjuk egymást. Köszönjük.

Figlár Klára

Lelkes előkészítés után 1992. október 15-én megalakult a berhidai Kolping-család. Az alakuló közgyűlést ünnepi szentmise előzte meg, melyet Kiss József plébános, a Kolping-család prézese mondott. A plébános a szentmise után megáldotta az új Kolping könyv- és kegytárgyarúsító helyet.

Az alakuló közgyűlésen minden korosztály szép számmal volt jelen. A közgyűlés hivatalos része után kedves, kellemes hangulatú agape keretében folytatódott a beszélgetés. Konkrét programokat is választottunk a közeli időre. Programjainkban szerepel többek között: - találkozó Balás Béla püspök atyával; - karácsonyi pásztorjáték a falu időseinek és a peremartoni nevelőotthonban élő gyermekeknek; - idősek megajándékozása, segítése; - szánkótúra a budai hegyekbe; - farsangi Kolping-bál szervezése; - zarándokút Erdélybe; - erdélyi gyermekek üdültetése Kolping-családoknál.

Csomaini Tünde v. elnök

Kolping levele a karácsonyi készülődésről

Közreadva: Köln, 1861. december 20.

Kolping nagyon szoros barátságban volt a Mittweg-családdal. Ott pihente ki fáradalmait, sokat játszott a gyerekekkel, gyakran töltött el náluk egy-két órát, ahol családi körben második otthonra talált. 1861. december 20-án írta az alábbi levelet Antoni Mittwegnek.

A levélből kitűnik, hogy Kolping mennyire együtt akart velük örülni, és készülődni a szép ünnepre.

Kis Húgom!

Egy kis ládikát küldök nektek, apróságokat a karácsonyfára és még egyebet is, hogy ne kelljen cipelnem, mert ha a jó Isten is úgy akarja, karácsony másnapján érkezem hozzátok. A ládikával a tennivaló a következő: ne a gyerekek előtt nyissátok ki; a tetején jelzések vannak, óvatosan, harapófogóval vagy feszítővassal emeljétek le. Gondolom, Ernst vagy Dina megbírkóznak majd velem. A felső dobozban könyvek és labdák vannak, kérlek, tegyétek félre, amíg megérkezem, hogy én is adhassak majd valamit a gyerekeknek. A sárga papírban, oldalt a ládikában fésűk vannak, alatta a karácsonyfára való édességek, remélem meg leszel elégedve az én ízlésemmel. A megszokott tucataru nem volt kedvemre való, ezért értékrendem szerint választottam. Neked is küldök valamit Húgocskám, saját kezeddél akaszd majd a karácsonyfára. Gondolhatod-e, vajon mi lehet az? Vagy talán már ki is találtad?! - hiszen olyan finom érzéked van az ilyesmihez! Nagyon szép karácsonyfát készítettetek, hogy a Szent Estén igazán boldogok legyetek a gyerekekkel együtt!

Nekem majd akkor gyújtunk egy gyertyát, ha már megérkeztem. Nem ezért a kis fáradozásomért, ami tulajdonképpen örömet jelent nekem, hogy azoknak készíték meglepetést, akiket szeretek, hanem hogy jótetteinkkel a Kis Jézusnak mondjunk köszönetet. Karácsony másnapján tulajdonképpen hálaadó ünnepet fogunk tartani azért, hogy a Jó Isten segítségével az egész év szenvedéseit, nehézségeit kiálltuk, még ha sokszor nem is tudtuk megérteni. Mindennek volt jó oldala is. Hagyni kell, hogy Ő irányítson. Az Úr kegyelme a nehézségekben is mellettünk van.

Újdonságokról is beszámolok majd a saját személyes dolgaikkal kapcsolatban. E hónap tizedikén írt levelemben már jeleztem, hogy az év végén felmentenek székesegyházi állásomból. Nem éppen kellemes hír ez számomra, de hát az embernek tovább kell lépnie.

Visszont az a tény, hogy Te és Ernst, valamint a gyerekek testileg-lelkileg jól vagytok, örömmel tölti el szívemet.

Sok szerető üdvözlétemet küldöm Ernstnek, ölelgesd meg helyettem is a gyerekeket addig is, amíg megérkezem. Pillanatnyilag rengeteg a gondom, feladatomból az ünnepek miatt, viszont annál jobban fogom élvezni a meghitt órákat az én egyetlen, igazi otthonomban, azaz nálatok.

Adjon a Jó Isten boldog Karácsonyt, maradjatok egészségesek és bizakodóak.

Ez a Ti hű barátotok legbensőbb kívánsága.

A. Kolping

KOL

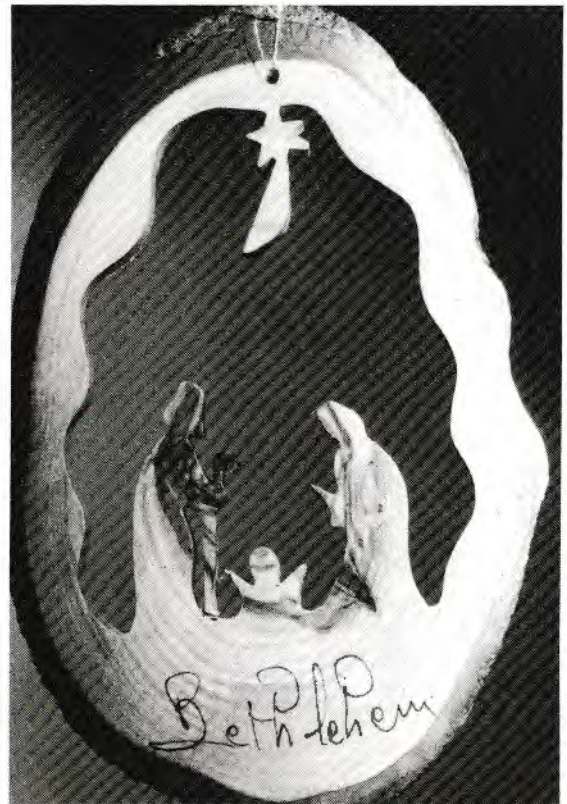

Karácsonyi vásár

Az Esztergomi Egyházmegyei Kolping Szövetség november 28-án, advent első szombatján karácsonyi vásárt rendezett az országos szövetség székházában. Az este 6 órai gyertyagyújtást a fiatalok ünnepi műsora tette még szebbé. Felvételeink a vásár „portékáiról” készültek.

LPING

Magyar senior csoport Oberweselben

1992. október 12.-26.

Két hét elegendő volt ahhoz, hogy a Kolping-szellem valódi formájában valóra váljék. A pihenés mellett a tapasztalatszerzés, a Kolping-családok mindennapi életének megismerése és a vidámság dominált. A nyelvi nehézségek is megoldódnak ilyenkor, ha azonos gondolkodású partnerek összehatólkoznak. Harmincnyolc német és tizennyolc magyar senior kötött barátságot Kolping szellemében.

A hely is ideális volt, mert a rajnai és moseli táj természeti szépségekben igen gazdag. Ezen túlmenően tagjaink tudomást szerezhettek arról, milyen formában történik az idősök támogatása partnereink országában, legfőképpen pedig az a körülmény, miképpen lehet idősök számára aktív és vidám öregkort biztosítani.

Erre számtalan példa szolgált, az anyagi támogatás, betegellátás, üdülés és nem utolsó sorban a hasznos, tevételes cselekvés, amely ott már természetesnek számít. Pár szóval arról is, hogy seniorjaink jól érezték magukat. Megismerkedtek a rajnai és moseli tájjal, a Rajna-Pfalz vidék számtalan nevezetességével,

Találkozó

December 10-én a szövetség székházában baráti találkozóra gyűltek össze a budapesti Kolping-családok idős tagjai. A résztvevőket dr. Bolberitz Pál országos prézes köszöntötte, majd kötetlen beszélgetésen elevezték fel a régi közös élményeket.

úgy mint városokkal, történelmi helyekkel, sőt a német állam szociális tevékenységével, valamint a törvényhozás és államigazgatás rendszerével is. Tizennégy várost, illetőleg helységet kerestek fel, amelyek maradandó ismeretszerzéshez és élményhez vezettek. A búcsú jelet igazolták ezt, mert megható és őszinte volt.

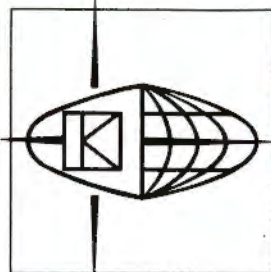
Tekintve, hogy ez első ilyen magyar csapat volt, amely tapasztalat útján tájékozódott egy üdülés keretében külföldi partnereknél, az ő hétköznapjaikról és törekvéseikről, várható, hogy további kölcsönös ilyen látogatás fogja mélyíteni Kolping szellemében a seniorok együttműködését és barátságát.

Nemes Róbert

KOLPING-HÁZ AVATÁS BÓLYON

Az ország számos nagyobb városa mellett Immár Bóly is büszkélkedhet egy Kolping-házzal. Az 1991. szeptember 4-én induló munkákból mindenki kivette a részét: a ház létrejöttét a németországi Kolping-családok, az augsburgi egyházmegye anyagi segítségének, valamint a bólyiak kétkezi munkájának köszönhetjük. A ház átadására 1992. október 17-én került sor.

A KOLPINGVILÁG HÍREIBŐL

A magyar művelődési és közoktatásügyi miniszter látogatása Augsburgban

Dr. Andrásfalvy Bertalan október 17-18-án látogatást tett az augsburgi Kolping-szervezet egyházmegyei szövetségénél. A miniszter meglátogatta a képzési program néhány létesítményét és megbeszélést folytatott a hátrányos helyzetű fiatalok számára Esztergomban felépítendő szakmai képző központról, valamint kereskedő cégek létesítéséről Budapesten és Pécsen. Mindhárom szervezet tekintetében együttműködés szükséges a német és magyar kormánykörök, továbbá a magyar Kolping-képző központ között. A miniszterre mély benyomást tett az augsburgi Kolping-szervezet képzési tevékenysége, s egyúttal méltatta a magyar Kolping-mozgalom fáradozásait a szociális kérdések megoldása terén.

„Tanoncbörze” Burgenlandban

A magyar Kolping-mozgalom és a burgenlandi Kolping-családok

együttműködése egyre szorosabb lesz, és egyre több kezdeményezéshez vezet. A Kereskedelmi Kamarával együttműködve a burgenlandi Kolping-családok magyar fiatalok számára „tanoncbörzét” hoztak létre. Így a magyar fiatalok lehetőséget kapnak ausztriai szakmai képzésre.

Szakszeminárium lengyel cipészeknek Kaiserslanternben

A Speyer-i Kolping-szervezet egyházmegyei szövetsége meghívására október 5.-9. között Kaiserslanternben 12 lengyel cipész számára tartottak szakszemináriumot. A szeminárium programjában szerepelt cipőgyári látogatás, beszélgetés német cipészekkel, látogatás a Német Cipészeti Szakiskolában, s egy szemináriumot a „Kisvállalkozások managementje” témában. Természetesen a szeminárium hallgatói a helyi Kolping-családok tagjaival is találkozhattak. A csoport tagjai - akik maszek cipészek - valamennyien a Krakkói Egyházmegye Stanislaw-i Kolping-családjából jöttek. A résztvevők véleménye

szerint a szeminárium értékesen egészítette ki eddigi ismereteiket és fontos információkat adott a további gazdasági tevékenységekhez. Egyúttal erősítette a német és lengyel Kolping-családok közötti kapcsolatot is.

Képzési program meghatározása

A dél-afrikai Kolping-szervezet elnöksége 1992. október 2-i elnökségi ülésén elhatározta, hogy kibővíti a szövetség Dysseldorps-i oktatóhálózatában folyó képzési programot. A jövőben a következő kérdések kerülnek a képzési munka középpontjába:

- Oktatási intézkedések végrehajtása oktatási anyagok felhasználásával és a National Presarch Council-lal való lehetséges együttműködéssel.
- Tanfolyamok az iskolázás előtti nevelést végzők számára.
- Számítógépes képzés erősítése.
- A Kolping-mozgalom vezetőinek iskoláztatási programja.
- Programok kézművesek továbbképzéséhez a könyvelés, kalkuláció és a marketing területén.

Karácsonnyal kapcsolatos érdekességek évszámokban

Krisztus után 354-ben december 25-re, a pogány „felkelő nap” ünnepére tették Rómában a karácsony napját.

Krisztus után 1000-ben koronázták királlyá Szent Istvánt Esztergomban.

1178-ban fordult elő első ízben a mai értelemben vett „karácsony” szó használata.

Assisi Szent Ferenc volt az, aki a tizenharmadik században felállította az első templomi Betlehemet.

1539-ben megjelenik az első karácsonyfa a strassburgi székesegyházban.

1664-ben Heinrich Schütz megírja első karácsonyi Oratóriumát.

1734-ben adták elő első ízben Johann Sebastian Bach Karácsonyi Oratóriumát.

1818-ban, december 24-én hangzott el először az ausztriai Obendorfbán a Jozeph Mohr és Franz Xaver Gruber által komponált, és azóta az egész világon elterjedt „Stille Nacht” c. karácsonyi ének dallama.

1846-ban jelenik meg az első karácsonyi üdvözlőlap.

Várakozás, mintha megállna a levegő is. Csend, feszültség, teljes figyelem. Felismerjük az apró dolgok közötti összefüggéseket, amelyek mellett elmentünk volna, amelyek előre mutatnak a cél felé. A zajban nem vesszük észre még azt sem, ha megérkezik valaki, akit vártunk. Az előjeleket sem, amelyek jelzik valakinek az érkezését. Pedig milyen jó, hogy van, akire várjunk.

Az anya vár a gyermekére, a lány a kedvesére, s annyian várnak valamire, és ők tudják, mikor érkezik, és készülnek is rá, örülnek a találkozás örömeinek, amely már előre bearányozza a várakozást, s közben annyi közös emlék eszükbe jut, annyi fontos mondanivaló, amelyet majd elmondanak, majd átadnak egymásnak.

A keresztény ember még többre vár, igaz az érkezését most sem tudjuk, mint ahogy nem tudták a zsidók

sem, mikor érkezik az újszülött Király, de aki felfigyelt a prófétákra, az apró jelekre, amelyek jelezték az érkezését, aki készen várta, mint Mária: az felismerte és befogadta az Érkezőt.

Ma is várunk, feszült, félelemteljes várakozás ül a szívekben, szorongás a jövőtől. Mi lesz velünk, mi lesz a világgal?!

Ismét itt vagyunk egy új egyházi év kezdetén, s úgy mint tavaly, az idén is meggyújtjuk az adventi gyertyákat a „koszorún”. Megkötjük a lila szalagot, elmélkedünk Carlo Cretto szavain, a Szentíráson és imádkozva várunk. Szívünk átmelegszik, mert együtt vagyunk. Milyen jó, hogy van ez a kis Kolping-közösség. Együtt valahogy minden könnyebb. Kell, hogy megfogjuk egymás kezét, egymásra mosolyogjunk, biztassuk egymást, együtt várjunk. Bátorítóan hangzik fel ebben a várakozásban

a Szentírás szava: Jézus bátorítása, „Ne féljete, ne féljete” - ismétli szüntelen.

Most már mindannyian nagyon várjuk ezeket a Kolping-adventi este-tet. Várjuk a gyertya fényét, az imát, a csendet, az összetartozás melegét, Jézus szavait.

Ma mindenki vitatkozik, pártokra szakad, mindenki okosabb a másikkal, figyelmen, szeretetlen és durva, de itt elcsendesül a lárma, minden egyszerűbb és érthetőbb lesz.

Mire kigyullad a negyedik gyertya, a várva várt világosság elérkezik a lelkünkbe is és megszületik majd csendben az Isten fia. Békét hoz és szeretetet, s ezt a békét és szeretetet kell majd őriznünk, továbbadnunk mindennapi életünkben másoknak is, akik sóvárogva várják és szomjaznak az igazságot, a szeretetet, s akkor talán valóban béke lesz.

Bedő Tünde

Rónay György:

BORÓKA

Abban az évben nem tudtak rendes fát szerezni a nagyanyámék. Igaz, sose volt könnyű; lent éltünk az Alföldön, a Kiskunság közepén; fenyő hetedhét hártárban nem akadt a buckákon. Boróka annál több, főként a mi vakondtúrásnyi „hegyeinken”. Hát így segítettek magukon. A Nagyhegy legszebb borókája lett ebben az évben a karácsonyfánk.

Mi, gyerekek izgatottan vártuk a szentestét; már ahogy alkonyodott, ültünk némán s füleltünk, mint a nyulak: jön-e már az angyal, hallani-e már a szárnya suhogását. Végre aztán felhangzott a csengettyűszó. Lelkendezve futottunk be a szobába; hanem a küszöbön gyökeret vert a lábunk s még a sebes lélegzet is belénk szorult a nagy álmétkodástól. Mert olyan gyönyörűséges fát még nem láttunk.

Egy egész fényes, csillagos erdő zöldell a sarokban. A bozontos, mennyezetig érő boróka min-

den szúrós kis levele külön csillámlott a gyertyafényben; a csillagszórók szikrázása mögött mintha sötétzöld barlangok nyíltak volna; az angyalhaj csodálatos gyöngédséggel borult a törékeny, zegzugos ágacskákra; s az egész fa körül, ahogy egy-egy levélke megpörkölt, valami soha-nem-érezett keserű, mennyei illat áradt.

Ha most férfifejjel visszagondolok a régesrégi időkre, hajdanvolt szép karácsonyokra; tudom az volt a legszebb karácsonyfa életemben. Az az egyszerű, kócos, alföldi boróka.

Nem valami előkelő fa, az igaz. Nem szép, sudár ezüstfenyő. De a homokon is megterem, ott zöldellik télen-nyáron a dombjainkon, egész erdő, és csak úgy rajzik benne a sok kanigli. Ki gondolná, hogy olyan szép karácsonyfa lesz belőle? Hogy annyi szépség, boldogság, öröm rejlik egy ilyen hitvány borókában.

Pedig hát így van ez az életünkben is, ma már tudom. Szép, sudár, szálás ezüstfenyő ritkán akad. De boróka, az megterem a mi gyarló, homokbuckás, héjafüles napjainkban is. Nem pompázik, nem hivalkodik; meghúzódik szép szerényen. De ha észrevesszük, meglátjuk, földíszítjuk a szeretet egyikét csillagszórójával; karácsonnyá varázsolhatjuk vele az életünket.

A magunkét is, a másokét is.

ÉBRESZTŐ

A Kolping-újság Ifjúsági rovata

Ha Istenben megtaláltad békédet, és a környeződ is jók, - akkor szívből örülhetsz ennek! Ha Istenben megtaláltad belső békédet és külső környeződ rosszak, akkor a kétségbeesés nem tud hatalmába keríteni, és mindig újra reménységet meríthetsz.

Reményik Sándor

Az én Békességem

Ha eljönne a csoda könnyű szárnyon,
S szívembe egyszer az a béke szállna,
Amelyre szörnyű szomszúsággal vágyom: -
Előbb elzárnám a ládafiába.
Tűnődve rajta, hogy ez hogy esett,
Trónolnék vele a világ felett.
Nagy-óvatosan körültapogatnám:
Hogy hát igazán, igazán nem álom?
Nem riasztja el első mozdulásom?

De aztán végigvinném a világon:
Testvér, testvérem, rokonom, barátom,
Itt, itt a béke, itt van aranytálon!
Itt, itt van mindennek a megoldása,
Szűnjön szívetek szüntelen sírása!

És elrendeznék mindent olyan szépen:
Nem volna sokkal szebb az üdvösségben.

Karácsonyi gondolatok ...

Két dolgot most már biztosan tudok. Az egyik, hogy rajtam kívül van valahol Ő, aki tud rólam, aki jobban tudja rólam, ki vagyok. A másik, hogy hlába keresem így - hatalmasabb Ő nálam, csak Ő találhat meg engem - vakon tapogatózva, ha mindketten keresgélünk, elvétjük egymást, elmegyünk egymás mellett. Egyikünknek csendben kell maradni: hadd legyek én az, a gyöngébb és fáradtabb. Várom kell és figyelnem ...

Karinyth Frigyes

A jótettek javarészt titokban születnek. Semmiféle műszer nem jelzi őket, semmiféle statisztikai apparátus nem készíti róluk táblázatot. De jelenlétük csak annál valószínűsőbb.

A jótetteknek elenyésző az írott történelme. Ha azonban megszűnnének egyszer cselekvően részt venni a föld életében, ez éppoly súlyos és elviselhetetlen csapás lenne, mintha glóbusunk egyik pillanatról a másikra elveszítené légkörét.

Pilinszky János

A Dunántúli Regionális Kolping Szövetséghez tartozó Kolping-családok ifjúsági csoportjainak képviselői találkoztak november 28-án Várpalotán. Együtt készültünk a karácsonyra ajándékokkal. Mindenki kipróbálhatta magát az egyszerű, de tetszetős tárgyak készítésében. Ezen a napon megtartottuk ugyanitt a Regionális Szövetség korcsoport konferenciáját, ahol megválasztottuk az ifjúság képviselőit a vezetőségbe.

November 28-án az ifjúsági kolpingosok békedemonstrációt szerveztek a város fiataljainak. A tíz kilométeres békemenet érintette a temetőt, ahol háborús áldozatok nyugszanak. Itt nyírfakeresztet állítottak az áldozatok emlékének.

Február 21-én, farsang vasárnapján nagyszabású Kolping farsangi bált tervezünk Budapesten. Erre a rendezvényre várunk minden fiatalot, olyan Kolping-családokból is, ahol eddig még nem alakult ifjúsági csoport. Kérünk benneteket, hogy ha ezen a rendezvényen színdarabbal, nyitótáncsal, vagy más ötlettel részt tudtok venni, írjátok meg a Magyar Kolping Szövetség címére. A szervezésben számíthatunk a budapesti ifjúsági csoportok segítségére.

Negyedik alkalommal jelenik meg úgy a Kolping újság, hogy az ifjúsági rovat is helyet kapott benne. Bizonyára észrevettétek azt is, hogy az előző számban az eddigi egy oldal helyett két oldal áll rendelkezésetekre, hogy írásaitokat mindannyiunk örömére közöljétek. A Szerkesztő Bizottság ezúton bátorít benneteket, hogy munkátokról, tapasztalataitokról, örömeitekről, nehézségeitekről hírt adjatok. Az újság akkor válik élővé, ha írásában egyre többen részt vesztek!

***Keresse fel kegytárgy boltunkat
MISKOLCON, AZ ERZSÉBET TÉREN,***

a város szívében, ahol

imakönyvek és vallásos témájú könyvek,

rózsafüzérek,

feszületek, valamint

egyéb kegytárgyak széles választékával várjuk.

Cserkészingek, -nadrágok, -nyakkendők, és más cserkész cikkek,

papi civil ingek üzletünkben beszerezhetők.

***Szent Anna Egyházi Könyv és
Kegyűrgy BT.***

Telefon: (46) 342-909

AUSZTRIAI NYELVTANFOLYAM VILLACHBAN

a WÖRTHI tó mellett elhelyezkedő festő szépségű
környezetben levő klsvárosban
(vasárnaptól - szombatig)

UTAZÁS: autóbusszal (a buszok beépített videóval rendelkeznek)
Elhelyezés: a nyelviskola HOTEL-jében (EGGER szálló) 4 ágyas,
kényelmes szobákban (WC + zuhanyozó) szintenként közös társalgó-
val. A nyelviskolához tartozik egy szabadterei uszoda, asztalitenisz-
sportpálya és dlszkió.

ELLÁTÁS: reggeli, ebéd, vacsora az iskola saját éttermében. Az
étteremhez büfé is tartozik.

A KINNTARTÓZKODÁS PROGRAMJA: Hétfő - péntek

Délelőtt:

7,30 - 8,30-ig reggeli

8,30 - 12,00-ig tanulás

12,00 - 13,00-ig ebéd

13,00 - 14,00-ig tanulás

(naponta 6 óra nyelvtanulás)

Óravezám: egy héten 30 óra; 1 óra - 50 perc

Csoportszintek: kezdő, alapfok, középfok, haladó

SZOMBAT

Buszkiirándulás Klagenfurtba, Karintia fővárosába a „Virágok Városá-
ba”. Nevezetességek megtekintése: Rudolfium (Tartományi Múzeum),
Botanikus Kert: alpesi növényekkel, Püspöki dóm, Gurkl Egyházmeg-
yei Múzeum, Kardinal platz (obeliszk a pozsonyi béke emlékére).
Landhaus (a régi tartományi gyűlés épülete), Városi Színház parkkal
és a Művészek házával, Neuer Platz: a Városházával és a díszkúttal,
melyen egy hatalmas sárkány, a város jelképe látható.

VISSZAIKULÁS: szombat este 17 óra

HAZAÉRKEZÉS: vasárnap hajnal

A csoport indításához 40 fő szükséges.

NAPI „24 ÓRÁS” ANGLIAI NYELVTANFOLYAM HASTINGSBEN

az „Embassy School of English” nyelviskolában

Hastings alig több mint egyórai útra található Londontól Kelet Sussex
dombvidékének lábánál. Élénk, pezsgő életű tengerparti város, mely
sok mindent nyújt mindenféle korosztályú látogatóknak: parkokat,
sportlehetőséget, múzeumokat, ragyogó óvárost kanyargó utcáival és
érdekes boltok, butikok sokaságával. A festői kertekre és a tengerre
néző Embassy Iskola egy impozáns négyemeletes épület, amely kitű-
nő osztálytermekkel és lehetőségekkel rendelkezik: nyelvi labor, diák-
társalgó videóval, büfé. Gyalog vagy busszal könnyen megközelíthető
a vendéglátó családoktól.

Az új esztendőben is folyamatosan szervezzük
pápai audienciával egybekötött Róma-Vatikáni
városnéző útjainkat. Már most foglalja le helyét
olaszországi tengerparti apartmanjainkba!

A CSOPORTOK IKULÁSI IDEJE: péntek este

UTAZÁS: autóbusszal (a buszok beépített videóval rendelkeznek)

ÚTVONAL: Hegyeshalom - Ausztria - Németország - Belgium - La
Manche csatorna - Hastings

MEGÉRKEZÉS: vasárnap délután

ELHELYEZÉS: családoknál egyénileg, teljes ellátással (reggeli,
ebéd, vacsora)

NAPI „24 ÓRÁS” ANGLIAI NYELVTANFOLYAM BROADSTAIRSBEN

A „KENT SCHOOL OF ENGLISH” nyelviskolában

A CSOPORTOK IKULÁSI IDEJE: péntek este

UTAZÁS: autóbusszal (a buszok beépített videóval rendelkeznek)

ÚTVONAL: Hegyeshalom - Ausztria - Németország - Belgium - La
Manche csatorna - Broadstairs.

MEGÉRKEZÉS: vasárnap délután

ELHELYEZÉS: családoknál egyénileg, teljes ellátással (reggeli,
ebéd, vacsora)

A KINNTARTÓZKODÁS PROGRAMJA:

HÉTFŐ - PÉNTEK

Délelőtt: reggeli a családoknál,

9,00 - 12,30-ig tanulás

Hétfőn a gyerekek tesztet írnak, melynek alapján tudásszintjüknek
megfelelően, maximum 12 fős csoportokba kerülnek.

Óravezám: heti 15 óra

Csoportszintek: kezdő, alapfok, középfok, haladó, intenzív

Életkor: 8 éves kortól (a felső határ nincs megszabva)

Délután: KULTURÁLIS PROGRAM: városnézés, sport, kirándulás
Margatéba, Canterburybe, Doverbe.

Este: 18,00 - vacsora a családoknál

Az esti programok közt szerepel: dlszkió mozi, video, kvíz-játék,
részvétel agárfuttatáson, úszás a „FUN POOL” nevű csodálatos pál-
mafás-hullámfürdős uszodában stb.....

SZOMBAT:

Egésznapos buszkiirándulás Londonba, a nevezetességek megte-
kintése.

VISSZAIKULÁS: vasárnap reggel

ÚTVONAL: Broadstairs - La Manche csatorna - Franciaország -
Németország - Ausztria - Hegyeshalom

HAZAÉRKEZÉS: hétfő éjjel - kedd hajnal

Kegyelemteljes karácsonyi ünnepeket és ál-
dott új esztendőt kíván a

VILÁGJÁRÓ UTAZÁSI IRODA

Miskolc, Szemere u. 2. - Tel./fax: (46) 328-624

Horrifikusz, a rabló

Estefelé József tovább akart menni övével. Fogta a szamarát, és előlépett egy domb mögül, hogy tudakozódjon az út felől. „Már nem lehet nagyon messze Egyiptom” - gondolta.

Ezalatt az Istenanya a gyermekkel az ölében a cserje alatt ült. Ekkor történt, hogy egy bizonyos Horrifikusz nevű rabló erre vette útját. Úgy ismerték őt mindenütt, mint a sivatag legfélelmetesebb rablóját. A fű földig hajolt előtte, a pálmák remegtek, datolyákat épp kalapjába ejtették. Még a legerősebb oroszlán is behúzta a farkát, ha a rabló vörös nadrágját messziről meglátta. Hét tör volt az övébe dugva: mindegyik olyan éles, hogy szét tudta velük szabdalni a levegőt. Balján kard lógott, melyet „görbe halálnak” nevezett. Válsán pedig olyan bunkót vitt, amely skorpiófarokkal volt megtűzdelve.

- Hah! - kiáltotta a rabló, és kirántotta a kardját hüvelyéből.

- Jó estét - szólt Mária. - Ne légy oly hangos, még aiszik.

A Félelmetesnek még a lélegzete is elállt ettől a megszólítástól: sújtani készült, és lefejezett a „görbe halállal” - egy bogáncsot.

- Én vagyok Horrifikusz, a rabló - suttozta, - ezer embert eltettem már láb alól.

- Isten bocsásson meg neked! - mondta Mária.

- Hagyd, hogy végigmondjam! - sziszegte foga között a rabló. - És olyan kisgyermeket nyársaltam föl, mint a tiéd.

- Gonosz! - mondta Mária. - De még gonoszabb vagy, mert hazudsz.

Ekkor valami vihogni kezdett a cserjésben. A rabló meglepetésében hirtelen a levegőbe ugrott: még senki sem merészelt közelében nevetni. De csak a kis angyalok viháncoltak. Első ijedségükben szétrebbentek mind, most azonban újra az ágakon ültek.

- Hát nem félték tőlem? - kérdezte a rabló bátortalanul.

- Ó, Horrifikusz testvér! - szólt Mária. - Milyen vidám és tréfás kedvű ember vagy.

Ez szíven találta a rablót, és arra készítette, hogy elmondja az igazságot. Olyan lágy volt ugyanis a szíve, mint a viasz. Amikor pólyá-

ban feküdt, már akkor megborzadtak tőle az emberek. „Jaj nekünk! - mondták. - Nem olyan, mint egy rabló?! Később már senki sem jött hozzá: aki pedig véletlenül meglátta, az is mindent hátrahagyva elfutott. Így tehát egészen jól élt Horrifikusz, pedig egy csepp vért sem látott, s még egy tyúkot sem tudott volna fölnyársalni.

Ezért örült a Félelmetesnek a lelke, hogy végre talált valakit, aki nem félt tőle.

- Szeretnék ajándékozni valamit a fiadnak - mondta a rabló -, sajnos azonban csak lopott holmi van a zsákomban. De ha tetszik neked, akkor táncolok előtte.

És Horrifikusz, a rabló táncolt a gyermek előtt. Egy teremtet lélek sem látott még ehhez hasonlót. A „görbe halált” maga fölé emelte a hold ezüst sarlójához hasonlóan, és ezalatt egy antilop kecsességével emelgette lábait, olyan sebesen, hogy már megszámlálni sem lehetett. Mind a hét tör a levegőbe röpítette, és úgy ugrált keresztül a szétszabdalt levegőn, mint ahogy a lángnyelvek táncolnak. Olyan mesterien ropta a táncot a rabló, olyan pompás látványt nyújtott fülkarikáival, hímzett övével és a kalapjába tűzött tollal, hogy Szűz Máriának könny szökött a szemébe. Még a puszta állatai is odalopakodtak, körbeálltak és farkukkal verték az ütemet a homokban.

Végül a rabló kimerülten Mária lábához ereszkedett, és ott rögtön el is aludt. Józsefék már messze jártak, amikor végre felébredt és újra útnak indult. Ekkor észrevette, hogy már nem félnék tőle. „Hiszen puha szíve van” - mesélte az ugróegér mindenütt. „Táncolt a gyermek előtt” - sziszegte a kígyó.

Horrifikusz a pusztában maradt, lemondott a „Félelmetes” névről. Öreg korára derék szent vált belőle, de annak titoknak kell maradnia, hogy miként nevezik a kalendáriumokban.

Ha egyikőtök talán eltitkol vagy rejteget magában valamit, de a szíve puha maradt, akkor nyugodt lehet, mert Isten ugyanúgy megbocsát neki a gyermek kedvéért, mint Horrifikusznak, a rablónak.